

РОЛЬ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Березюк Олена Станіславівна,
професор кафедри, к.п.н., доцент
Вигівська Катерина Сергіївна,
Студент

Житомирський державний університет імені Івана Франка
м. Житомир, Україна

Вступ. Гра являється важливою сферою життя дитини, світ, у якому вона здійснює свою діяльність, форма, в якій реалізується її активність, цікаве явище нашого буття. Ігри задовольняють не тільки фізичні, а й духовні потреби дітей. Вона реалізує майже всі можливості дитини та є автономною і «гідною вічності». Водночас гра є елементом особистісної соціалізації, утвердженої століттями, народним досвідом, соціально-культурними нормами.

Мета роботи полягає у визначенні результативності застосування дидактичних ігор в освітньому процесі як засобу якісного засвоєння змісту навчальної програми та покращення інтелектуальних вмінь у дітей молодшого шкільного віку.

Матеріали та методи. У кваліфікаційній роботі використані такі методи як: теоретичний (аналіз та синтез даних, порівняння, а також систематизація інформації); діагностичний (анкетування). Матеріали друкованих праць відомих педагогів, як Н. Бібік, М. Вашуленко, Б. Друзь, Ю. Калинецька, С. Короткова, Н. Кудикіна, М. Микитинська, Р. Осадчук, Н. Підгорна, О. Савченко, Т. Шмакова, О. Сухомлинський та інші.

Результати та обговорення. Ігри важливі для формування дружнього дитячого колективу, розвитку самостійності та комунікативних здібностей дитини, виховання в неї позитивного трудового настрою, корекції деяких поведінкових відхилень, самопізнання та реалізації, діагностики її фізичного, соціального, духовного рівня розвитку. Важливість гри потрібна для розвитку сфер мотивації та потреб дітей та вважається найважливішою. У ній, з точки

зору людської діяльності, відбувається основна емоційно-дієва організація, виникає усвідомлення дитиною свого обмеженого місця в системі дорослих стосунків і необхідності стати дорослим. Психологічна наука підтверджує, що три основні види діяльності – гра, навчання і праця – гармонійно доповнюють один одного, взаємопроникають та співіснують. Начально-виховний ефект будь-якої діяльності безпосередньо залежить від рівня її організації, врахування особливостей віку дітей, чергування і дозування занять, різноманітність яких надзвичайно важлива для формування особистості дитини. [1]. Гра в житті дитини так само важлива, як для дорослої людини виробнича діяльність і праця. Те, що здається безтурботною і легкою грою, насправді вимагає від дитини максимального розвитку її енергії, інтелекту, витривалості та незалежності. О. Савченко у праці «Дидактика початкової школи» зазначає, що кожна навчальна гра виконує різну функцію: збагачувати пізнавальний досвід дитини, розвивати мислення, мову, уяву, точність рухів і витривалість. Але головна мета включення ігор в навчальний процес, які стимулюють інтерес до навчання. Якщо гра захоплює дітей, то вони будуть на висоті та зацікавлені в ній. [2].

Висновки. Отже, дидактична гра є одним з найбільш ефективних засобів активізації навчальної діяльності учнів та виховання їх особистості. Вона дозволяє залучити учнів до навчального процесу, створюючи сприятливу атмосферу для взаємодії між ними та вчителем, розвиває творчість та критичне мислення учнів, сприяє формуванню навичок співпраці та комунікації. Гра являє собою ігрову ситуацію, яка повинна бути пов'язана з навчальною темою, метою та завданнями уроку. Вона дозволяє учням використовувати знання та навички, отримані на уроці, в різних ситуаціях та розвивати свої здібності та вміння. Дидактична гра сприяє формуванню ключових компетентностей, які необхідні для успішного життя в сучасному світі. Це, зокрема, критичне мислення, проблемне мислення, співпраця, комунікація, самостійність, творчість та інші. У підсумку, дидактична гра є провідним засобом, який активізує навчальну діяльність учнів та виховання їх особистості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Дидактична гра, як засіб активізації пізнавальної діяльності молодших школярів» с. 5-26.
2. «Роль гри в життя та виховання дитини». 2020.